

sebeholdningen skal være saa stor, som den burde have været, hvis ingen provisoriske Udgifter vare afholdte siden 1885; Flertallet derimod kræver, at Kassebeholdningen skal være saa stor, som den maatte være, naar Folketingets Afstemning blev respekteret ved Behandlingen af Finansloven og Tilfølsbevillingsloven for indværende Finansaar. Det er Forskellen mellem det Krav, der stilles fra Mindretallets Side, og det Krav, der stilles fra Flertallets Side. Jeg behøver ikke at gøre opmærksom paa, at Mindretallets Forslag i Virkeligheden ikke er nogen mere gennemført Protest mod Provisorierne end Flertallets. Mindretallets Forslag er jo kun en Protest mod de provisoriske Udgifter, men ikke en Protest mod den provisoriske Statteopkrævning, der jo er lige saa stridende mod Grundloven som de provisoriske Udgifter. Vilde Mindretallet protestere mod Provisorierne helt igennem, maatte det vel først og fremmest protestere imod, at Regeringen i disse Aar uden grundlovmæssig Gjæmme har opkrævet Skatter, og saa vilde dets Forslag komme til at se anderledes ud, saa vilde det snarere blive en Protest mod, at Kassebeholdningen var for stor end for lille. Det Forslag, som her stilles af Mindretallet, er et i sig selv aldeles umuligt Forslag, som heller ikke en Regering, der vilde regere i Overensstemmelse med Grundloven, kunde modtage, hvorimod det Forslag, som Flertallet stiller, kan modtages af en Regering, der vil respektere Folketingets Afstemning over de finansielle Love, der foreligge. Paa § 10 ere de to første Forslag afgjorte ved Behandlingen af Indenrigsministeriets Budget og afstemte der, saa at jeg ikke behøver at omtale dem. Nr. 170 er tiltraadt af Udvalget og gaar kun ud paa at forøge den Sum, som Statskassen skal have i Erstatning for udredede Ekspropriationsomkostninger til Særbaner med noget over 18,000 Kr., der i Aar første Gang komme ind fra de Kommuner, der ere interesserede i Anlægget af Slagelse—Næstvedbanen. Jeg kommer saa til Nr. 171, Forslaget om de 50,000 Kr., der forventes at ville indkomme ved Realisation af Arealer, som frigøres ved Nedlæggelse af Kjøbenhavns Befæstning. Om dette Punkt finder jeg ikke Anledning til at fremsette mange Bemærkninger, thi er der noget Forslag, hvorpaa den Betegnelse kan passe, som dette Forslags Fader i sin Tid brugte angaaende en anden Sag, „den døde Torff“, saa tror jeg nok, at det er paa dette. Jeg tror ikke, at der er nogen, der har nogen som helst Forventning om, at dette Forslag vil kunne gaa igennem,

eller at det i Virkeligheden vilde bethde det, som man siger, det skal bethde. Jeg ved nok, at det undertiden kan lykkes at vildelede Folk saaledes, at man kan saa dem til at se adskillige dejlige Landskaber ved at opstille Teaterdekorationer i en vis Afstand, saaledes som Potemkin i sin Tid gjorde over for Kæiserinde Katharina den anden, men man er i vore Dage mere vant til at se Teaterdekorationer, man lader sig ikke nøje med, at der bliver opstillet en eller anden Ting med en Plakat paa, hvorpaa der staar: „Dette bethder det og det“. Man vil dog have, at det skal ligne Virkeligheden noget mere. Om dette Forslag siges det ganske vist, at det skal bethde en Nedrivning af Fæstningen, men enhver kan sige sig selv, at det bethder dette Forslag ikke. Der vil ikke være det mindste i Vejen for, at Regeringen kunde modtage dette Forslag og tilvejebringe de 50,000 Kr., som her nævnes ved at sælge Arealer af den nedlagte Kjøbenhavns Befæstning; det drejede sig jo kun om et Par Tusind Kvadratalen, saa var Forslaget fyldestgjort, uden at Nedrivning af Fæstningen havde fundet Sted. Jeg mener derfor, at vi ganske rolig kunne forbigaa dette Forslag uden videre Dmtale. Der var adskillig mere Mening i det Forslag, som i Fjor blev fremsat om 50 Millioner, fordi der dog var den Mening deri, at man overhovedet vilde sælge bort alt, hvad der var af Befæstningsgrunde, baade gamle og ny, medens dette Forslag i og for sig ingen Værdi har. Det lille Vædringsforslag under Nr. 15 om en ekstraordinær Underskøttelse til et Bud under Konseilspræsidentskabet, 400 Kr., har Udvalget tiltraadt. Under Nr. 17 er der af Udvalget stillet et Forslag om en Livrente til Statsrevisor Høgsbro. Jeg skal i den Anledning henvise til det Bilag, som findes aftrykt mellem Aktstykkerne og blot gøre opmærksom paa, at det Forslag, Udvalget her har stillet, er i Overensstemmelse med Lov af 14de Juni 1881, som bestemmer, at der kan gives Statsrevisorer en saadan Livrente, naar de i 25 Aar have gennemgaaet Statsregnskaberne. Det næste Vædringsforslag er under § 24. De tre første, nemlig Vædringsforslagene Nr. 353, 354 og 355 hænge sammen med Spørgsmaalet om Fjilagerbygningen og altsaa med de provisoriske Foranstaltninger. Jeg behøver derfor ikke at sænke dem nogen nærmere Dmtale. Nr. 356 gaar ud paa en Lønningsforhøjelse til Chefen for Grænsegendarmeriet, Oberst Marler. Det er efter Vædringsforslagslisternes Trykning tiltraadt af Udvalget. Med Hensyn til Begrundelsen skal jeg henvise til Bilaget under Nr. 94, hvor der